

РЕШЕНИЕ

№ 15720

гр. София, 23.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 23.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **2712** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на К. К. Ю., ЕГН [ЕГН] от [населено място] [жк], Вх. Б, ет.3, ап. 31 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 027/ 25.02.2026г., издадена от полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на с-р „Охранителна полиция“ 09 РУ - СДВР, с която на К. К. Ю. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – Временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.
В жалбата се твърди, че оспорения акт е издаден в нарушение на материалния закон, тъй като жалбоподателят не е имал никаква представа, че управлява МПС с прекратена регистрация. Освен това, незабавно са премахнати всички отрицателни последици от претендираното нарушение, тъй като за автомобила е сключена валидна ЗЗГО и на основание чл. 143, ал.11 от ЗДвП регистрацията му е възстановена. Посочва се, че е нарушен и принципът за съразмерност по чл. 6 от АПК. Иска се отмяна на ЗППАМ.
В с.з. жалбоподателят- К. К. Ю., редовно и своевременно призована, се явява лично и поддържа жалбата по съображенията в същата. Акцентира на това, че още в деня на нарушението е сключила валидна застраховка. Иска отмяна на оспорения акт. Претендира разносните по делото за заплатена д.т. н размер на 5,11 евро.
Ответникът – полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на с-р „Охранителна полиция“ 09 РУ – СДВР редовно и своевременно призован, не се явява и не се представява.
СГП, редовно и своевременно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София-град, III отделение, 81- ви състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.02.2026г. срещу К. К. Ю. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия ГА № 4515421 за това, че на същата дата (25.02.2026г.) около 03,01 часа , в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към бул.С.“, управлява собствения си лек автомобил „НИСАН М. “ с рег. [рег.номер на МПС] , като при спирането му за проверка и извършената такава се установило, че въпросният автомобил не е регистриран по надлежния ред, тъй като е със служебно прекратена регистрация на основание чл. 143, ал.10 от ЗДвП. С АУАН извършеното нарушение е квалифицирано по чл. 140, ал. 1, предл. 1 от ЗДвП - водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

При тези описани в АУАН данни е издадена процесната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 027/ 25.02.2026г. ,издадена от полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на с-р „Охранителна полиция“ 09 РУ - СДВР, с която на К. К. Ю. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – Временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Съгласно справка на СДВР относно автомобила основанието за служебно прекратяване по чл.143, ал.10 от ЗДвП е получено уведомление от Гаранционния фонд за липса на валидна застраховка гражданска отговорност. Съгласно същата справка на 25.02.2026г ./датата на АУАН и на ЗППАМ / е служебно възстановена прекратената регистрация на автомобила „НИСАН“. От същата дата, на която е издадена оспорената ЗПАМ/ без посочен час/, по делото е представена застрахователна полица за заплатена ГО със срок на действие от 14,30 часа на 25.02.2026г.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства, документите, приобщени към административната преписка, включително представените от ответника доказателства за неговата компетентност.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима, като разгледана по същество е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП. С оглед представените по делото заповеди / заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 513 з -6400/2023г. на директора на СДВР/, като е видно и че издателят Ф. И., заема длъжността, посочена в оспорената ЗППАМ/ заповед № 513з-1502/13.02.2025г. на директора на СДВР/, то съдът намира, че атакуваният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган. Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено. Освен позоваване на АУАН , в оспорената заповед се съдържа подробно описание на претендираното нарушение, станало основание за прилагане на ПАМ. Съгласно Тълкувателно

решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед, е издадена въз основа на Акт за установяване на административно нарушение, съдържащ изчерпателно и ясно описание на фактическата обстановка, касаеща претендираното от административния орган нарушение.

Заповедта за прилагане на ПАМ обаче е незаконосъобразна, като постановена в нарушение на административнопроизводствените правила, материалния закон и целта на закона, поради което следва да бъде отменена на основание чл. 146, т.3 ,т. 4 и т. 5 от АПК.

Описаните в АУАН Серия ГА № 4515421 фактически обстоятелства за претендирано извършено административно нарушение по ЗДвП, вече се посочи, съставляват едновременно и фактически обстоятелства за издаване на обжалваната заповед. В случая между страните се формира спор по установената от административния орган фактическа обстановка, в частност по редовността на процедурата за служебно прекратяване на регистрацията на автомобила. Жалбоподателят твърди, че не е имал представа, че управлява автомобил със служебно прекратена регистрация и не намира да е извършил нарушение по чл. 175, ал.3 от ЗДвП като основание за налагане на ПАМ.

Според чл. 171 от ЗДвП : „За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: 1. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: з) (нова – ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) извън случаите по букви "а" – "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от: гг) 6 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3...“. Съгласно чл. 175, ал.3 от ЗДвП: „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 месеца и с глоба 500 лв. водач, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер“. Съгласно чл. 140 ал.1 (Доп. – ДВ, бр. 11 от 2017 г., в сила от 31.01.2017 г., изм., бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) - По пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Съгласно чл.143, ал.10 (Нова – ДВ, бр. 102 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., изм., бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) от ЗДвП- Служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

При действащата законова регламентация необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката е установено по надлежен ред управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер.

Нормата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП в редакцията ѝ след измененията (ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 07.09.2025 г.) регламентира служебно прекратяване на регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за

застраховането, като служебно прекратената регистрация на МПС се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика, след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. След измененията на ЗДвП, включително към датата на издаване на обжалваната заповед в чл. 143, ал. 10 от ЗДвП не се съдържа изискване за уведомяване на собственика на МПС от съответните органи на МВР за прекратена регистрация на автомобила. Разпоредбата на чл. 574, ал. 10 от Кодекса за застраховането (КЗ) поставя задължение за Информационния център да уведомява собствениците на превозни средства, за които не е сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите или сключеният застрахователен договор е бил прекратен и не е подновен, и да им предоставя 14 - дневен срок от датата на изпращане на уведомлението да представят доказателства за наличие на сключен и действащ застрахователен договор за тази застраховка. Според чл. 574, ал. 11 от КЗ, когато в срока по ал. 10 не са били предоставени доказателства за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, Гаранционният фонд уведомява компетентния за регистрацията на пътни превозни средства в Р. България орган да прекрати регистрацията на превозното средство.

Нормата на чл. 143, ал. 10 ЗДвП (в редакцията ѝ от 07.09.2025 г.) действително не съдържа задължение за администрацията на МВР да уведоми собственика на автомобила за служебно прекратената регистрация. В същото време, съобразно чл. 18б, ал. 1, т. 8 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства (Наредбата) служебно се прекратява регистрацията на ПС по чл. 143, ал. 10 ЗДвП след уведомление от Гаранционния фонд. Съгласно чл. 18б, ал. 2 от Наредбата при прекратяване регистрацията по ал. 1, т. 1, 2, 3, 4 или т. 8/относимата за процесния случай/, се уведомява собственикът на ПС, посочен в регистъра. В настоящия казус регистрацията е прекратена по чл. 18б, ал. 1, т. 8 от Наредбата, при която хипотеза наредбата предвижда задължение собственикът на автомобила да бъде уведомен при прекратяване на регистрацията. Именно посочената наредба урежда редът, по които се извършва прекратяване на регистрацията на автомобила на основанията, разписани в закона. Разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от Наредбата е действаща и не се явява в противоречие с разпоредбата на 143, ал. 10 ЗДвП (ред. ДВ, бр. 64 от 2025 г.), тъй като последната не съдържа изрично правило, че за служебно прекратената регистрация не се уведомява собственикът на МПС, посочен в регистъра. Липсва основание за съда да не приложи нормативната разпоредба, тъй като същата не противоречи на съществуваща законова такава, само в който случай съобразно чл. 15, ал. 3 от ЗНА съдът не следва да приложи подзаконовата правна норма .

Според мотивите на Тълкувателно постановление № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС по тълк. д. № 3/2022 г. - „Прекратяването на регистрацията не настъпва по силата на закона при непредставяне на доказателства за сключена застраховка „Гражданска отговорност“, а се извършва след автоматизирано уведомление от Гаранционния фонд по чл. 24 от Наредба № 54 от 30.12.2016 г. за регистрите на Гаранционния фонд за обмена и защитата на информацията и за издаването и отчитането на задължителните застраховки по чл. 461, т. 1 и 2 от Кодекса за застраховането. Собственикът на моторно превозно средство обективно няма как да знае кога точно е била прекратена служебно регистрацията на моторното превозно средство. Знанието за точната дата на дерегистрацията е от значение за субективната съставомерност на деянието. Обратното би довело до отговорност въз основа на предположение за знание. Едва след момента

на узнаването на факта на прекратяването на регистрацията собственикът е длъжен да съобрази поведението си с дерегистрацията на моторното превозно средство и с породените от нея правни последици“.

В случая доказателства за изпълнение на процедурата за уведомяване, към датата на издаване на обжалваната заповед, не са били събрани и не са налични. Това, освен че сочи на допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила при постановяването на оспорения акт от гл. т на изискването по чл. 35 от АПК за изясняване на всички релевантни факти и обстоятелства, обуславя и недоказаност на елемент на административното нарушение, извършването на което е възприето като материалноправно основание за прилагането на процесната ПАМ. В този смисъл допуснатото процесуално нарушение е довело до фактическа, правна и доказателствена необоснованост на направения от правоприлагащия орган извод за наличие на основание за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, б. "з" подбуква „ гг“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя.

По аргумент от чл. 574, ал. 10 от КЗ, за да се пристъпи към прилагане на реда за служебна дерегистрация първо следва да е била осигурена възможност на собственика на автомобила да представи доказателства за сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, едва след което Гаранционният фонд следва да уведомява компетентния за регистрацията на пътни превозни средства в Р. България орган да прекрати регистрацията на превозното средство. Задължението за уведомяване по чл. 574, ал. 10 от КЗ е съществено процесуално изискване за законосъобразност на прилаганите правни последици, с които законът свързва липсата на сключен, валиден и действащ договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, вкл. на налаганите административни санкции и принудителни административни мерки, тъй като именно с това нормативно установено изискване се обезпечава спазването на основните принципи по чл. 4 и чл. 6 от АПК - за законност и съразмерност.

В случая процесната ПАМ е наложена за "нарушение на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП". По делото няма доказателства за получаване на уведомяването на собственика за прекратената регистрация на МПС поради липса на застраховка гражданска отговорност. Поради това не може да се приеме, в светлината на Тълкувателно постановление № 2 от 5.04.2023 г. на ОСС от НК на ВКС, че са налице доказателства за извършено нарушение, от жалбоподателя по настоящето дело, на чл.175, ал.3 от ЗДвП и от там да се обоснове прилагането на процесната ПАМ на това основание.

От съществено значение е и следното:

Съгласно чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания, за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки.

Принудителните административни мерки са една от проявите форми на властническата гаранция за точно осъществяване на надлежно, нормативно установено, материално правило за поведение, било като изключат предпоставките, то да бъде нарушено, било като преустановят, деянията предприети в нарушение на същото или изключат предпоставките за настъпване на вредни последици от противоправното деяние или респективно имат за последица, отстраняване на вече настъпили вредни последици от такова деяние.

Тези принудителни мерки по правното си естество не съставляват административни наказания -те не са насочени към личността на дееца - да санкционират неправомерното му поведение, макар и да са форма на административна принуда.

Поради това, за разлика от административното наказание, което трябва да бъде изтърпяно, както е

наложено за съответен период от време, през който е постановена принудата -например временното лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност, действието на наложената административна мярка е обосновано и допустимо единствено до момента, до който тя има за фактическа последица, предотвратяване и преустановяване на нарушението, съответно предотвратяване или отстраняване на вредните последици от същото. С оглед на това, от момента в който не съществува вероятност материалното правило за поведение да бъде нарушено или от който противоправното поведение е преустановено, действието на мярката не е фактически основано и от този момент нататък, прилагането на принуда, ще е в нарушение на принципа за съразмерност по чл.6 ,ал.2 от АПК, съобразно който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Не само административният акт, но и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, което означава, че когато тази цел е реално осъществена, то изпълнението следва да бъде преустановено.

Правото уважава справедливостта - „Lex respicit aequitatem“, а в случая прилагането на ПАМ не съответства на посочените по - горе цели и е в нарушение на принципа за съразмерност.

По силата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, с което се постигат разписаните в чл. 22 от ЗАНН и чл. 171 от ЗДвП цели.

В тази връзка в Определение 1661/13.02.2026 г. на Седмо отделение на ВАС по административно дело № 979/2026 г., ясно е казано: "... следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. 2 от ЗДвП, която указва, че служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Процесният случай, разгледан в светлината на цитираните разпоредби показва, че към момента на сключване на задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ и представяне пред административния орган на валидна полица за това, са настъпили материално правните предпоставки за служебно възстановяване на прекратената регистрация на превозното средство... Със сключването на валидна застраховка "Гражданска отговорност" са постигнати целите по чл. 22 от ЗАНН - предотвратяване и преустановяване на административното нарушение и предотвратяване и отстраняване на вредните последици от него".

В случая това е станало непосредствено след момента на извършената на лицето проверка и на практика уведомяването му за прекратената регистрация на автомобила. От доказателствата по делото се установява, че според АУАН претендираното нарушение на 25.02.2026г и на същата дата е служебно възстановена прекратената регистрация на автомобила. Представена е застрахователна полица за заплатена застраховка гражданска отговорност /л.12, дело/ със срок на покритие от 14,30 часа на 25.02.2026г. Следователно, веднага, обективно, претендираното по АУАН нарушение, за преустановяване на което и предотвратяване на други от същия вид е била издадена ЗППАМ, е било прекратено. В това отношение е напълно безпредметно отнемането на СУМПС на водача на този автомобил за срок до решаване на въпроса за отговорността му, но не за повече от 6 месеца, тъй като целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ от вида на процесната спрямо него придобива изцяло санкционен

характер, какъвто същата не би следвало да има.

Ето защо ЗППАМ като незаконосъобразен ИАА, следва да бъде отменен в която смисъл жалбата е основателна.

С оглед изхода на делото е основателна претенцията на жалбоподателката К. Ю., която е своевременно заявена, за присъждане на разноските по делото възлизащи на 5,11 евро, за заплатена държавна такса за образуване на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, III отделение, 81 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването по жалба на К. К. Ю., ЕГН: [ЕГН] от@@13@[жк], Вх. „Б“, ет.3, ап. 31, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 027/ 25.02.2026г. издадена от полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на с-р „Охранителна полиция“ 09 РУ - СДВР, с която на К. К. Ю. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – Временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. К. Ю., ЕГН [ЕГН] от@@16@[жк], Вх. Б, ет.3, ап. 31, сумата от 5,11 евро за разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните, чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

Съдия: